

grijze ogen, pokdalige rode neus, middelmatige mond, ronde kin, ovaal gezicht bedekt met sproeten. Dit signalement werd vanzelfsprekend doorgegeven aan de Hollandse autoriteiten, die voor de verdere verspreiding ervan zorgdroegen, weliswaar zonder resultaat. Uit een uit Helgoland verzonden brief vernemen we nog, dat Moore daar een kotter van 75 ton had gekocht en op het punt stond naar Engeland te zeilen. Het volgende nieuws met betrekking tot hem dateert van bijna een jaar later. Begin juni 1810 bericht hij Eliza uit Londen, dat zijn schip bij Helgoland is vergaan en dat haar moeder erg boos op hem is, dat hij haar heeft verlaten. Helaas kan hij op het ogenblik niets voor haar doen. Als ze niet gevangen zat, had hij een reis naar Brazilië kunnen maken, die zeer voordelig voor hem zou zijn geweest.

Gelukkig was er op dat moment iemand anders, die zich over het lot van de arme Eliza ontfermde. Precies een week later bracht de Reverend William Gorden, een Anglikaanse dominee, die ten onrechte krijgsgevangen was gemaakt en te Verdun een school voor kinderen van gevangen Britten leidde, haar geval onder de aandacht van de minister van Oorlog. Na de ontsnapping van haar man, die als vader van een gezin een zekere bewegingsvrijheid genoot, had men Eliza naar de vesting overgebracht, waar ze van een zoon was bevallen. Ze was daarna ernstig ziek geworden. Op grond van het feit, dat ze amper negentien jaar oud was, en mede op grond van haar vriendelijk optreden en haar voorbeeldig gedrag als echtgenote en moeder had de vestingcommandant gedaan gekregen, dat ze kon verhuizen naar Givet, een op de grens van België gelegen krijgsgevangenendepot. Gorden had haar gesproken, toen ze te Verdun op doorreis was. Ze had hem haar ongelukkige situatie geschilderd en verklaard, dat ze tot aan de terugkeer van haar man uit Indië, waarheen hij vertrokken was om zijn fortuin te herstellen, geheel zonder middelen was. Nu de minister haar reeds had toegestaan om uit Bitche te vertrekken, durfde ze hem niet opnieuw lastig te vallen. Vandaar dat Gorden zich geroepen achtte hem uit naam van haar en haar familie te vragen, of ze naar haar vaderland mocht terug keren.

Ongeveer veertien dagen later ontving de hertog van Feltre van het Transport Office te Londen een hernieuwd verzoek om mrs. Moore vrij te laten. Aangezien een dergelijk verzoek reeds in januari was gedaan, vond de minister het nodig hierover de opinie van